

קאיא ירי

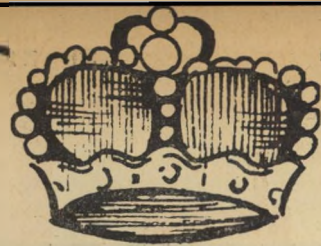
כוחה והשפעתה של דעת-הקהל בישראל, הוכחו בפעם נוספת כאשר בלחץ הסערה הציבורית שהתעוררה בשבועות האחרונים, סירבה ועדת הבניין המחוזית בירושלים לאשר את הקמתו של מלון הייאט על הגבעה הצרפתית בהר-הצופים, לפי התוכניות שהוגשו לה. אין ספק שלהתעוררות זאת של דעת-הקהל תרם גם שבועון זה במידה לא מעטה. שתי דשימות שהוקדשו לנושא, "המיפלת על הגבעה" (העולם הזה 1815) ו"סכין בלב ירושלים", רשימתו של אורי אבנרי (העולם הזה 1816) התריעו והזעיקו כנגד הפגיעה הצפויה בדמותה ובנופה של ירושלים.

משום כך, ודאי היתה זו פליאה לרבים מהקוראים שעה שגילו בגליון הקודם (העולם הזה 1818) ראיון מלא עם מתכני מלון הייאט, בו פרשו ושטחו את כל נימוקיהם בזכות הקמת המלון כפי שתוכנן על ידם.

לא היתה סתירה בין היפירסום האחרון לבין היפירסומים הקודמים. אחרי פירסום מאמרו של אורי אבנרי התקשר עמנו האדריכל משה ירמייצקי, העורמד בראש חברת צוות ישראל, שאדריכליה תכננו את הפרוייקט של הייאט. ירמייצקי התרשם במיוחד מהעובדה שאבנרי הסתמך ברשימתו על האדריכל של היצירה הספרותית המעיין המתגבר, ניסה לשכנע אותנו בצידקת עמדותיו. מאחר שהתרשמנו שיש ליירמייצקי מה לומר בנושא שנוי במחלוקת זה, החלטנו לאפשר לו ולאנשיו להביע את דעותיהם בצורה חופשית ולפרסמם במלואם כדי שהקורא יוכל לגבש לעצמו דעה עצמאית בנושא.

פירסום הראיון עם ירמייצקי ואנשיו אינו מצביע על תפנית שחלה בעמדות העולם הזה בפרשה, אולם הוא יכול להוכיח כי תהיה אשר תהיה דעתנו בנושא כלשהו, גם אם הבענו אורתי בתקיפות ובחריפות, אנו מוכנים תמיד להעמיד את עמודי העולם הזה לרשות המתקף, במידה שיש לו טענות עניניות בנושא. העשויות להיות מענינו של קהל הקוראים.

כנותו של העולם הזה במלחמותיו הציבוריות גורמת לכך שגם אלה המתקפים במלחמות ציבוריות אלה, מוצאים לנכון להתקשר עמנו ולנסות לשכנע אותנו מתוך אמונה וידיעה שאנחנו פתוחים לשכנוע הגיוני. העולם הזה אינו חס על כבודו כמו עתונים אחרים המנהלים מלחמות ציבוריות מתוך שיקולים שלא תמיד הם ציבוריים טהורים. במידה ומתגלות עובדות חדשות או נימוקים חדשים, אין העולם הזה מתבייש להודות בטעויות או לשנות את עמדותיו לאור המימצאים החדשים.

ביום ראשון 16.7.72

בשעה 8.45 בערב

הצגה חגיגית

של חופשה על הקרח

בתוכנית המלאה

בתוספת נשף בחירת

נסיכת הים התיכון

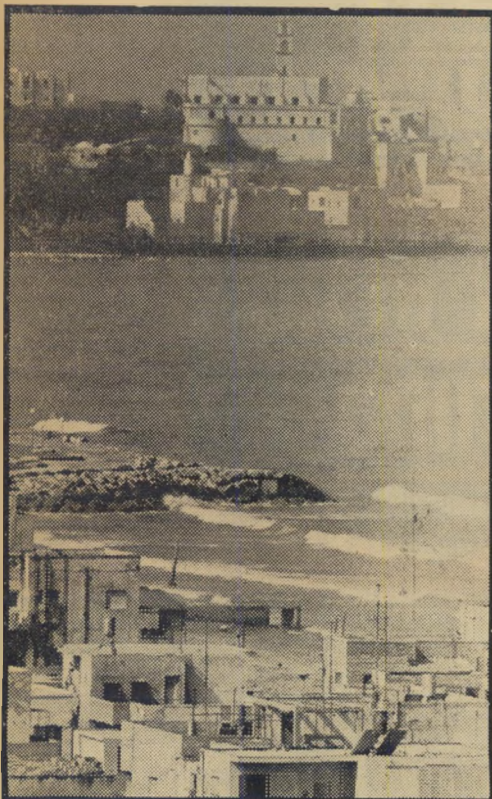
1972

על-ידי העולם הזה

תפאורה מיוחדת על הקרח בכיכובת אריק סמית * מועמדות מודרכות מזה חודשים על-ידי לאה פלמשר * ביום עליידי צדוק צרפתי * מתחרות בכגדורים עשויים מ"פירחי כץ" — כמופע המרהיב של בחירת נסיכת הים התיכון כשידוב עם הופעה מזאה של "באזט על הקרח".

קטע מתוך "הבלט על הקרח"

יפו — בתצלום טלסקופי כמו קאריקטורה

לעולם הזה

לעולם הזה

★ הסכנה הטלסקופית

תוך כדי הראיון שנערך עם ירמייצקי ואדריכליו, התעוררה הבעיה של עיוות המציאות באמצעות הצילומים הטלסקופיים. ירמייצקי טען במרירות על כך שיריביו השתמשו נגדו בצילומים טלסקופיים שמסרו לפירסום בעתונים (גם בהעולם הזה) שעיוותו למעשה את הפרופורציות האמיתיות בין המלון המתוכנן לבין סביבתו ובעיקר לבין העיר העתיקה. כדי להמחיש איזו מידה של עיוות ניתן להשיג באמצעות צילומים טלסקופיים, טרה ירמייצקי וצילם באמצעות עדשה כזו שורה של צילומים מנופה של תל-אביב, כמו הצילום המופיע בעמוד זה. הצילום, שצולם מבניין אל-טל בתל-אביב, מקרב את נופה של יפו בצורה כזו שהוא מעלים לחלוטין את הריסות מנשיה המשתרעות בין רציף הרברט סמואל לנמל יפו. המיפרץ הקטן מתכווץ והמימדים האמיתיים של השטח הולכים לאיבוד. יש מידה רבה של אמת בטענות אלה. בצילום, הנעשה בעדשה טלסקופית, נקלט הרקע חד וברור כמו החלק הקדמי של התמונה. גופים רחוקים נקלטים בצורה מוגדלת וקרובה יותר. כאשר מצלמים עצם רחוק ועצם קרוב באותו צילום עצמו הם נראים כעומדים זה ליד זה. באמצעות עדשה טלסקופית ניתן לעיתים קרובות להפוך את המציאות לקאריקטורה. כדי להזהיר את הקורא מפני הסקת מסקנות מוטעות מצילום מים כאלה, נוהג העולם הזה לציין תמיד, מתחת לכל צילום כזה, את עובדת היותו מצולם בעדשה טלסקופית. ציון כזה צריך תמיד לשמש מעין סימן אזהרה: המציאות בצילום אינה מדוייקת.

אורי אבנרי